

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy a soudce zpravodaje JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, týkající se podání žalobce ze dne 29. 4. 2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2014, č. j. 46 A 4/2014 - 39,

takto:

- I. Návrh žalobce ze dne 12. 6. 2014 **se zamítá.**
- II. Řízení **se zastavuje.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2014, č. j. 46 A 4/2014 - 39.

V řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 As 76/2014 – 16, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a stěžovatel byl v souladu s ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vyzván ke splnění poplatkové povinnosti ve lhůtě 7 dnů. Zároveň jej Nejvyšší správní soud vyzval, aby ve stejné lhůtě předložil plnou moc udělenou advokátovi nebo předložil doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, neboť nebyla splněna podmínka podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo mít vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 6. 6. 2014.

V podání ze dne 13. 6. 2014 stěžovatel navrhl prodloužení obou lhůt nejméně o tři měsíce z důvodu, že nedisponuje prostředky a je nucen se obrátit se žádostí o finanční pomoc na příslušný správní orgán. Uvedl, že hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení soudního poplatku, přestože běžně není v řízeních u zdejšího soudu splnění všech podmínek řízení vyžadováno. Dále stěžovatel namítal, že žádal o osvobození od jediného soudního poplatku, nikoliv od poplatků všech. Proto by soud měl opravit zjevnou nesprávnost ve výroku usnesení.

Tuto stěžovatelovu žádost posuzoval Nejvyšší správní soud z následujících hledisek. V současné době deset senátů Nejvyššího správního soudu eviduje více než 60 nerozhodnutých kasačních stížností stěžovatele a celkový počet stěžovatelových podání dosahuje více než tisíce. Z toho je zřejmé, že aktivita stěžovatele z hlediska počtu návrhů je enormní, což může v konkrétních případech naplňovat až znaky zneužití práva. Vedle toho taková zátěž logicky nese i zvýšené nároky na stěžovatele samotného, který není schopen dostát povinnostem, ať již pro své omezené finanční nebo časové možnosti. Neobstojí přitom argumentace stěžovatele, který poukazuje na své sociální poměry, neboť osvobození od soudních poplatků mu bylo v dané věci odejmuto z důvodu, že své právo uplatňuje zjevně šikanózním způsobem, svévolně a účelově, soudí se nikoli se snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu. Za takové situace mu nelze osvobození od soudních poplatků přiznat ani s ohledem na jeho sociální poměry. Tudíž není důvodu, aby Nejvyšší správní soud vyhověl stěžovatelově žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a doložení právního zastoupení. Určenou lhůtu v délce 7 dnů považuje Nejvyšší správní soud za dostatečnou. Návrh stěžovatele na prodloužení stanovené lhůty k zaplacení soudního poplatku a doložení zastoupení proto zamítl.

Výrok citovaného usnesení o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků pak odpovídá dikci ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., podle kterého soud osvobodí účastníka řízení od soudních poplatků, jsou-li pro to splněny všechny podmínky. V případě poplatku za podání kasační stížnosti tak je stěžovatel osvobozen od soudních poplatků v rozsahu tohoto poplatku. Zvolenou formulaci výroku pokládá zdejší soud za jednu z možných, a proto nepřikročil k vydání opravného usnesení, jak se stěžovatel domáhá.

Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku byl pátek 13. 6. 2014. Stěžovatel však soudní poplatek nezaplatil, ač byl poučen o následcích s tím spojených.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti podle ust. § 47 písmeno c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 18. června 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu